

Til § 15.

Forinden Sygekasseinspektøren foranlediger, at Statstilskuddet til en Sygekasse anvises til Udbetaling, bør der være givet ham Lejlighed til at gøre sig bekendt med Kassens Regnskab. Man har derfor foreslaaet, at det i Paragraffen udtrykkelig fastsættes, at Statstilskuddet først udbetales, naar — foruden de i Paragraffens 1ste Stykke omhandlede Oplysninger — tillige Kassernes Regnskaber ere gennemgaaede af Sygekasseinspektøren.

Da det vil være til Lettelse for en Del Sygekasser, om Statstilskuddet i Stedet for ved vedkommende Amtstue kan anvises til Udbetaling paa et nærmere beliggende Sted, f. Eks. ved den stedlige Toldkasse, har man anset det for rettest, at Ordene „ved vedkommende Amtstue“ udgaa, saaledes at det overlades til Ministeriets Skøn, ved hvilken offentlig Kasse Tilskuddet skal udbetales.

Til § 17.

Med Hensyn til Bestemmelsen i 1ste Stykke bemærkes følgende:

Udvalget har ikke ønsket, at der i Loven skal gives en udtømmende Definition af, hvad der indbefattes under Udtrykkene „Lægehjælp og Sygehusbehandling“, idet man ved Fortolkningen af disse Udtryk bør tage de til enhver Tid værende Forhold i Betragtning. Medens det saaledes f. Eks. for Tiden ikke kan fordres, at en Sygekasse skal give sine Medlemmer Adgang til Behandling hos Speciallæger, vil det kunne tænkes, at enkelte Sygdommes Behandling af saadanne Læger bliver saa almindelig, at en Sygekasse ikke kan siges at yde fri Lægehjælp, medmindre den for saadanne Sygdommes Vedkommende giver Medlemmerne Adgang til Benyttelse af Speciallæge.

Paa samme Maade vil visse Sygdommes Behandling paa særlige Helbredelsesanstalter kunne blive saa almindelig, at Sygekasserne bør betale for Medlemmers Ophold paa saadanne Anstalter. Efter Udvalgets Formening bør saaledes Behandling paa offentlige Sindssygeanstalter og paa de i Henhold til Lov Nr. 70 af 14. April 1905 statsanerkendte Tuberkuloseanstalter ydes af Sygekasserne. For at undgaa enhver Tvivl paa dette Punkt har man i Paragraffen udtrykkelig angivet, at Behandling paa disse Anstalter indbefattes under „Sygehusbehandling“, men man har ikke herved villet udelukke, at i Tidens Løb eventuelt tillige Behandling paa andre Anstalter vil kunne omfattes af dette Udtryk.

I Overensstemmelse med, hvad der ad administrativ Vej allerede er fastslaet, er det i Forlaget udtrykkelig bestemt, at en Sygekasses Pligt til at betale for Behandling paa en Sindssygeanstalt kun vedvarer, saa længe Patienten ikke kan anses som uehelbredelig. Det er desuden foreslaaet, at Pligten til at betale for Ophold paa statsanerkendte Tuberkuloseanstalter kun gælder, for saa vidt og saa længe vedkommende Patient i Henhold til Lov Nr. 70 af 14. April 1905 har Ret til Statsstøtte til Behandlingen. I saa Henseende skal man henvise til, at der ifølge § 6 i nævnte Lov ikke ydes Statstilskud for nogen Patient, der ikke har Indfødsret eller ikke i det sidste Aar forinden Indlæggelsen har haft fast Ophold her i Landet, samt at Statstilskud til Behandling paa de i Loven omhandlede Rekonvalescenthjem ikke ydes for et længere Tidsrum end 2 Maaneder.

Medens Bestemmelsen i 1ste Stykke kun tilsigter at fastslaa, hvad der i alt væsentligt allerede er gældende i Praksis, er der ved Bestemmelsen i 2det Stykke indført nye Regler af mere indgribende Betydning.

I saa Henseende skal først nævnes, at Maksimum for Pengehjælpens Størrelse er forhøjet fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{4}{5}$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste. Udvalget har ønsket denne Ændring foretaget, da Pengehjælpens Indskrænkning til $\frac{2}{3}$ af Arbejdsfortjenesten har medført, at mangfoldige Medlemmer yderligere have sikret sig Pengehjælp i ikke-anerkendte Sygekasser, Hjælpekasser o. lign., der ofte ere ganske private Forretningsforetagender, hvis Forhold ikke ere undergivne betryggende Kontrol. Af Hensyn til Faren for Misbrug har man derimod ikke ment at kunne foreslaa, at en Person i en anerkendt Sygekasse kan sikre sig en Pengehjælp, der svarer til hans fulde gennemsnitlige Indtægt; af lignende Hensyn har man sat et bestemt Beløb af 3 Kr. daglig som absolut Grænse for Pengehjælpens Størrelse.

En ny Regel af principiel Betydning er foreslaaet ved Bestemmelsen om, at der i enhver Sygekasse skal være Adgang til Sikring af Pengehjælpens Minimum, 40 Øre. Hensigten med denne Bestemmelse er at skabe yderligere Mulighed for, at Per-